

Agència Catalana de l'Aigua

Provença, 204-208
08036 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

Nota sobre l'avantprojecte de Llei de ports i de transport marítim i fluvial de Catalunya

I. Antecedents

En data 27 d'octubre de 2014 arriba a l'Assessoria Jurídica l'avantprojecte de Llei de ports i de transport marítim i fluvial de Catalunya per tal que es formulin les observacions escaients atenent a l'àmbit competencial de l'Agència Catalana de l'Aigua.

El text tramès conté la integritat de la regulació proposada a diferència de la versió anterior, tramesa a l'Agència el 16 de maig de 2013, que només contenia els articles 104 a 119, relatius al medi ambient.

L'Agència va trametre les seves observacions el 3 de juny de 2013 que es referien a l'art. 104, relatiu al programa de protecció ambiental del domini públic; a l'art. 105 sobre les autoritzacions de dragatge; l'art. 110 sobre els deures dels concessionaris i contractistes. Així mateix, es sol·licitava que s'introduís una disposició relativa a l'execució per part de l'autoritat portuària de les determinacions del Programa de seguiment i control aprovat pel Govern pel que fa a les aigües portuàries i la inclusió d'una altra relativa al règim econòmic financer de l'abocament de les aigües residuals dels vaixells.

II. Observacions

El primer que cal examinar és si les observacions que va efectuar l'Agència han estat incorporades al darrer text tramès.

1.- Pel que fa a l'art. 104 que es correspon amb l'actual art. 73, relatiu a la protecció ambiental del domini públic, no s'ha inclòs cap referència a què el Programa de vigilància ambiental (PVA) contingui mesures per a la protecció de la qualitat de les aigües i del fons marí ni es preveu el tràmit d'informe vinculant si era desfavorable de l'Agència Catalana de l'Aigua en relació a aquests extrems.

Si s'examina la nova redacció de l'art. 73 s'observa que la clàusula "sense perjudici de la intervenció integral de l'administració ambiental dins del procediment d'atorgament de la llicència ambiental de l'activitat" no esmena aquesta mancança pel que fa a la intervenció de l'Agència en el PVA. D'altra banda, l'art. 73 conté una remissió al desplegament reglamentari sobre el contingut del PVA, és una remissió en blanc. La redacció de l'article 73 és menys concreta de l'actualment vigent que preveu que és a càrrec del concessionari aplicar totes les mesures de protecció del medi i del PVA. Amb aquesta nova redacció s'exclou que l'administració hidràulica pugui emetre un informe vinculant en relació a qüestions que tenen un incidència directa en l'assoliment dels objectius ambientals fixats en la Directiva 2000/60/CEE.

2.- Pel que fa a l'art. 105 que es correspon amb el 74 sobre les autoritzacions de dragatge s'observa una modificació substancial de l'article en quant queda reduït a la

Generalitat de Catalunya
**Departament de Territori
i Sostenibilitat**

Agència Catalana de l'Aigua

Provença, 204-208
08036 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

previsió d'una autorització el contingut de la qual es fixarà reglamentàriament. Aquesta nova redacció deixa fora l'observació efectuada per l'ACA de què entre les circumstàncies que havien de figurar en el document administratiu s'inclogués la qualitat química dels materials a extreure o dragar, entenent-se com a qualitat química la concentració de substàncies contaminants, de conformitat amb el Reial Decret 60/2011, de 21 de gener, sobre normes de qualitat ambiental en l'àmbit de la política d'aigües.

Es troba a faltar també una referència a l'informe previ vinculant del òrgan ambiental autonòmic sobre els efectes dels abocaments dels dragatges al mar.

3.- L'art. 110 relatiu als deures dels concessionaris i contractistes (deures ambientals) desapareix de la nova versió. No es pot precisar si aquest article 110 ha estat substituït per la lletra m) de l'apartat 1 de l'art. 37 relatiu a la formalització dels títols habilitants que preveu que ha de contenir les circumstàncies següents "les condicions de protecció del medi ambient".

On queda reflectida l'obligació de disposar d'un sistema de recollida de les aigües residuals assimilables a domèstiques de les embarcacions i el seu transport fins a la xarxa de sanejament? O l'obligació d'obtenir el permís d'abocament a sistema públic de sanejament de l'ens gestor competent?

Tampoc s'ha inclòs cap referència a l'execució de les determinacions del Programa de seguiment i control aprovat pel Govern en allò relatiu a les aigües portuàries.

Així doncs es pot concloure que cap de les observacions s'han inclòs en el text tramès, la qual cosa s'ha evitat en bona mesura al reduir el contingut dels preceptes legals implicats establint una remissió al desplegament reglamentari.

En segon terme cal examinar el nou text i el primer que cal advertir és que:

1.- S'ha introduït una notable canvi en l'art. 75 respecte del règim d'intervenció dels abocaments.

L'anterior versió del text de l'avantprojecte de Llei preveia en el seu art. 106 que la realització d'abocaments requeria de l'autorització de l'administració competent. No es va formular objecció a aquest precepte perquè en principi no vulnerava la competència de l'ACA que ve exercint des de l'any 1992, la competència relativa a la intervenció administrativa dels abocaments terra a mar, amb independència de si aquestos tenien el seu origen en l'espai portuari o no.

En el darrer text, l'art. 75 atribueix la competència per autoritzar els abocaments a l'administració portuària la qual cosa sí vulnera el règim de distribució de competències. L'article 8.1. e) del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre atribueix la referida intervenció administrativa a l'Agència Catalana de l'Aigua.

Agència Catalana de l'Aigua

Provença, 204-208
08036 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

PARLAMENT DE CATALUNYA
REGISTRE GENERAL

00158 04.08.16 034397

NÚM. DE FULL

NÚM. D'ENTRADA

De la mateixa manera que les activitats que es desenvolupen en l'àmbit portuari requereixen de les autoritzacions o llicències ambientals que atorga l'administració competent sense que s'alteri pel fet de la ubicació de l'activitat, el mateix es pot dir del règim d'intervenció dels abocaments.

Per tant, s'ha de retornar a l'expressió l'administració competent o òrgan competent de la Generalitat en matèria d'intervenció administrativa dels abocaments, sense perjudici que calgui obtenir les corresponents concessions o autoritzacions per l'ocupació de l'espai de domini portuari.

Així es proposa incloure al final de l'apartat 5 de l'article 75 es podria incloure en l'apartat 5 de l'art. 75 ".....d'acord amb les disposicions vigents i prèvia autorització d'abocament de l'administració competent".

Per aquest motiu s'hauria de suprimir del catàleg d'infraccions previstes en l'article 231.1.v) i 231. 2.j) els abocaments a la zona de servei portuària en quant aquesta inclou les aigües (fins i tot les fluvials). La sanció forma part de la intervenció administrativa dels abocaments de competència de l'Agència.

L'Administració portuària és competent per autoritzar l'abocament a la xarxa de clavegueram interna però l'abocament d'aquesta xarxa a mar requereix de l'autorització de l'Agència o si hi ha una connexió a un sistema públic de sanejament cal l'autorització de l'ens gestor. S'hauria d'introduir aquesta previsió en la norma.

L'apartat 2 de l'article 75 estableix que no tenen consideració d'abocaments els reblerts amb materials d'origen terrestre o marí per a l'execució d'obres portuàries ni tampoc l'abocament d'altres substàncies i productes que per les seves característiques sigui innocu pel medi ambient. No es pot determinar l'existència de substàncies innòcues pel medi. Aquesta previsió comporta admetre abocaments directes a mar sense autorització ni tractament amb contravenció de la Llei de costes i eludint la mateixa prohibició de la Llei de Ports. Per aquest motiu l'article 75.2 s'hauria de circumscriure al reblert amb materials d'origen terrestre o marí per l'execució d'obres portuàries, rebliment que ha de garantir un aïllament tal que no doni lloc a processos de contaminació de les aigües.

2.- En l'article 80 caldria especificar en quins casos de declaració de fons marí contaminat és competent l'administració portuària o l'òrgan de la Generalitat.

3.- L'art. 86.1 preveu com a serveis portuaris generals de titularitat pública la conservació i manteniment de les aigües, en la lletra b) i la neteja de les aigües en la lletra e).

No s'entén que són aquests serveis. Vol dir que els ports disposaran de plantes de tractament d'aigües residuals específiques per tal d'una vegada tractades obtenir la corresponent autorització per abocar-les a mar o dur-les a una EDAR del sistema públic de sanejament?.

Generalitat de Catalunya
**Departament de Territori
i Sostenibilitat**

Agència Catalana de l'Aigua

Provença, 204-208
08036 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

PARLAMENT DE CATALUNYA
REGISTRE GENERAL

00159 04.08.16 034397

NÚM. DE FULL

NÚM. D'ENTRADA

En canvi, la recepció de deixalles es configura com un servei específic, diferenciat de la neteja d'aigües, però que d'acord amb l'art. 98, s'inclou les aigües residuals.

4.- L'article 98.2 inclou dins del concepte de deixalla les aigües residuals i l'apartat 4 estableix que tenen la consideració de residus. Es desconeix perquè s'inclou dins del concepte de residus les aigües residuals.

D'acord amb la regla 1 en relació a les definicions del conveni MARPOL el concepte de deixalles no inclou les aigües brutes (que són principalment les procedents de la higiene de persones i de la neteja). El que preveu és que si les aigües brutes es barregen amb residus s'han d'aplicar les prescripcions més rigoroses.

Si és així cap aigua residual ni encara que sigui assimilable a urbana pot ser abocada ni a mar ni a xarxa de clavegueram intern i això amb independència de què aquest clavegueram aboqui després a mar o es connecti, mitjançant xarxa de col·lectors, a EDAR's públiques perquè les referides aigües residuals es consideren residus i s'hauran de gestionar de conformitat amb la normativa de residus.

La previsió de què les deixalles seran objecte d'un posterior transport a una instal·lació autoritzada per l'administració competent no dona cabuda a què puguin ser rebudes a les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament, que només saneja les aigües residuals generades pe les aglomeracions, d'acord amb la Directiva 91/271 i el Decret 130/2003 i no poden beneficiar-se del finançament públic a càrrec del cànon de l'aigua. Ambdós normes exigeixen a més l'obtenció de la prèvia autorització i el compliment d'uns límits d'abocament.

5.- En relació a l'art. 200, que estableix l'impost especial per al finançament de les instal·lacions receptores de deixalles generades per vaixells, cal assenyalar que aquest article defineix el fet imposable com l'accés per via marítima o fluvial a una infraestructura portuària de competència de la Generalitat, afectat al finançament d'infraestructures de recepció de deixalles ubicades en el Port. L'apartat 3, en canvi estableix, amb l'objectiu de reduir els abocaments a mar dels residus generats pels vaixells, l'obligació de pagament d'una quota fixa facin o no ús del servei de recepció i que donarà dret a descarregar residus de l'annex V del conveni Marpol, la qual cosa respon més a un esperit de recaptació que pròpiament desincentivador de conductes.

D'altra banda, cal assenyalar que la utilització, inclòs el subministrament d'aigua, el tractament i l'abocament d'aigües residuals, ja implica l'aplicació del cànon de l'aigua, precisament amb aquest objectius desincentivador de conductes incorrectes des d'un punt de vista ambiental. Caldrà tenir present doncs, l'existència d'aquest tribut i l'impacte econòmic en els afectats de l'establiment d'una nova càrrega econòmica.

Així mateix, si l'objectiu és recollir aquest tipus de residus i posteriorment abocar-los, sigui a medi directament, sigui a una EDAR pública, caldrà tenir present que el contribuent del cànon serà ja no qui utilitza l'aigua com a usuari final, sinó qui la recull i l'aboca, a banda de tot allò exposat en relació a la possibilitat que no puguin ser acollides per un sistema públic de sanejament en l'apartat precedent.

Generalitat de Catalunya
**Departament de Territori
i Sostenibilitat**

Agència Catalana de l'Aigua

Provença, 204-208
08036 Barcelona
Tel. 93 567 28 00
Fax 93 567 27 80
NIF Q 0801031 F

6.- En relació al transport marítim i fluvial es proposa incloure en l'art. 216 relatiu a les competències administratives la clàusula de salvaguarda de les competències que la legislació atribueix a l'administració hidràulica.

Barcelona, 28 d'octubre de 2014
Cm/not1138

Generalitat de Catalunya
**Departament de Territori
i Sostenibilitat**